

РЕШЕНИЕ

№ 24062

гр. София, 15.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1304** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба от Х. Д. А., с ЛНЧ[ЕИК], [дата на раждане] в С., гражданин на С., срещу Решение № 195Х/05.12.2025г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което не е допусната последваща молба от 24.11.2025г. до производство по предоставяне на международна закрила.

Пред съда оспорващият чрез адв. Н. поддържа жалбата, а в ход по същество претендира и основателността ѝ. Представи оригинали на документи, представени по преписката - извлечение от съдебния регистър от дата 25.10.2025г. Пред съда претендира, че всички го знаели, че бил помагал на предишния режим, а конкретно посочи, че всички познати от квартала му знаели, че е помагал на старото правителство, бил войник, подготовката била месец и половина, още не преминала подготовката от месец и половина и избягал, после паднало правителството. Той бил осъден и не можел да се върне, чувал се с майка си, баща му се криел и не смеел да излиза от къщи, имал постоянно притеснение, иска да остане в България.

Адв Н. заяви пред съда, че по представеното свидетелство, което играло ролята на свидетелство за съдимост, е служил в армията при предишното правителство, като в момента не можел да се завърне в С., тъй като съществувала заплаха за живота и здравето му. Иска то съда да уважи жалбата.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ Р. Б., чрез юрк. Д., оспори жалбата изцяло в писмен отговор, претендира за законосъобразност на оспореното решение на всички основания, на основание спазване на общите изисквания за законосъобразност на индивидуалните

административни актове, преценката на всички правно значими факти, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му на произход. По първата молба за международна закрила бил постановен отказ, влязъл в сила, настоящата молба представлявала втора последваща по пар.1, т.6 ДР на ЗУБ. Изложените от молителя съображения повтаряли вече обсъждани твърдения, предмет на предходната административна преценка. Иска от съда да отхвърли жалбата.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и Справка за ситуацията в С. към 30.01.2026г.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Според данните по административната преписка, жалбоподателят Х. Д. А., лице от мъжки пол, е [дата на раждане] в [населено място], , обл. Риф Д. в С., с етническа принадлежност: арабин, вероизповедание – мюсюлманин, сунит и семейно положение: неженен, по професия – ресторантьор, с ЛНЧ 70013487609, според установените от самото лице лични данни въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Х. Д. али е подал на дата 30.08.2024г. първата си молба за закрила, по която председателят на Държавната агенция за бежанците се е произнесъл с Решение № 1490/01.02.2025г. като е постановил отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбата на сирийския гражданин срещу Решение № 1490/01.02.2025г. на председателя на ДАБ е отхвърлена с Решение № 3514/09.04.2025г. по адм.д. 536/2025г. на АС – Хасково, оставено в сила с Решение № 8977/30.09.2025г. по адм.д.5249/2025г.

На дата 24.11.2025г., оспорващият Х. Д. А. подава последваща молба за международна закрила, като излага твърдения, че не можел да се завърне в С. поради наличието на нови обстоятелства, свързани с държавата му на произход, в края имало смяна на режима и сегашните управляващи били бивши терористи и главорези, а президентът на С. Ал Д. до средата на месец декември 2024г. имало обявена награда от 10 млн. долара ако бъде заловен. Тъй като бил част от ИДИЛ. Изпитвал страх за живота си, неговата къща и тази на близките му били унищожени, вече нямал нищо в С.. Очаквал при завръщането от кюрдите или новият режим да го убият. Съществувала опасност от тежки посегателства, поради започналата там война, войната не била приключила, безредици и убийства по улиците. Стоките от първа необходимост ставали оскъдни, болниците и клиниките били срутени, доставките на услуги били нарушени, здравеопазването и образованието били недостъпни, а в някои случаи училищата се използвали за военни бази. Позовал се е на становище на ВКБООН.

По подадената последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № КП-01-8133от 24.11.2025г. от сирийския гражданин Х. Д. А., е взето решение № 195X/05.12.2025 г. от интервюиращ орган на РПЦ - [населено място], с което не е допусната до производство за международна закрила на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ. За да постанови този резултат, органът е приел, че посочените в последващата молба опасения относно държавата на произход, са изследвани и взети предвид при разглеждането на първата молба за закрила. Заявената заплаха за живота му с оглед общата ситуация, е преценена въз основа на данните, изнесени в справка с изх- № МД-02-556/13.10.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС – стр. 2 от решението. Посочено е, че ВКБООН подкрепя завръщането на сирийските бежанци в техните райони на произход, заключение, по данните от справката органът е достигнал до извод, че в С. не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо дои риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено

поради физическото му присъствие на тази територия.

Правна преценка на съда:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка, Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – Р. Б. - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. В подкрепа на посоченото е представена и Заповед № РД-05-289/13.04.2026 г. /л. 33 от делото пред АС - Хасково/. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В случая безспорно подадената молба за закрила с рег. № УП 34529 от 24.11.2025 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила).

Следва да се посочи, че в съответствие с член 33, пар.1, буква г) от Директива 2013/32, интервюиращият орган, въпреки бездействието на молителя, е изследвал служебно втората предпоставка, предвидена алтернативно в разпоредбата за преценката на молбата като „недопустима“ по смисъла на директивата – „основанието “ не са се появили нови елементи или факти, свързани с това дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила. Така интервюиращият орган е обсъдил подробно както наведените основания в последващата молба, така и съгласно справката за актуалната ситуацията в С..

Подадената от жалбоподателя последваща молба правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход са преценени в хода на производството по издаването на решение на Председателя на ДАБ, с което на Х. Д. А., гражданин на С., е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. В случая не са изложени нови факти, защото обстановката в С. е била довод и в предходното производство, а оспорващият е заявил, че не е членувал в политически организации, не е бил войник не е бил арестуван и срещу него не е оказвано насилие в страната

му по произход, не е имал и проблеми заради етническата си принадлежност.

На първо място действително заявените като нови обстоятелства по процесната последваща молба за международна закрила относно А. Джолани и по отношение на новата власт в С., са обсъдени и взети предвид при постановяване на съдебните решение по първата молба за международна закрила, в това число и към датата на постановяване на съдебното решение на Върховния съд.

Съдът с оглед данните и поведението на оспорващия, намира, че изнесеното пред съда като нови данни по молбата му за закрила, че е помагал на стария режим, както и, че е бил осъден, на първо място не са заявени обстоятелства в последващата молба, разгледана с оспореното решение .

В последващата молба няма данни, свързани с военна служба на оспорващия, нито се е позовал на осъждането му , нито е представил доказателства - от съдебен регистър, представено пред съда от дата 25.10.2025г.. Последващата молба е от дата 24.11.2025г. , т.е. към тази датата е следвало да знае за вписване на осъждането му от преди месец, няма обяснение защо не е позовал на това обстоятелство. Също така, що се касае до това, че помагал на предишния режим като войник, но преди срока от месец и половина на първоначалната подготовка за войник напуснал С., изцяло противоречи на данните, заявени на личното интервю. В рамките на производството по първата молба за закрила оспорващият не е заявявал, че бил войник, а обратното – заявил е че военната му книжка била издадена от редовната армия в И. и платил пари за да му издадат такава, но му казали , че можел да има нужда от нея., също е заявил, че не е служил в армията – стр. 2 от протокола за проведеното лично интервю, прочетено и подписано от оспорващия чрез преводач. Следователно, данните в извлечението от съдебния регистър – за осъждане от военен съд, вид на престъплението „остатъци от режима, дата на осъждането 01.02.2025г. следва да се приемат за изцяло неотнормирани към оспорващия. Към посочената дата на осъждане са висящи производствата по оспорване на отказа по първата молба за закрила, няма разумно обяснение, ако действително са съществували такива факти и обстоятелства за осъждане на оспорващия, защо не са предявени пред съда. Оспорващият заяви, че контактува с майка си, освен нея в С. са баща му трима братя и четири сестри. Ако действително е осъден, то родствениците му би следвало да узнаят и да му съобщят. Освен това, осъждането му на дата 01.02.2025г., т.е след като е напуснал през 2024г. страната си по произход, като на личното интервю не е заявил да е издирван от органите на съдебната власт за образувано дело срещу него, не е изнесъл такива данни и впоследствие.

Съдът приема, че заявените пред съда нови обстоятелства съставляват нова версия на сирийския гражданин единствено с цел да обоснове молбата си за закрила, тези обстоятелства преценени с всички останали изявления на оспорващия, са в пълно противоречие и без разумно обяснение за противоречието. Посоченото от своя страна води до извод за недостоверност на представяната бежанска история от оспорващия.

На основание съществените противоречия за бежанската история на оспорващия, преценена в съвкупност по двете молби за закрила, съдът намира, че същата сене следва да се кредитира с доверие.

Доколкото първата молба за закрила е обоснована с данни за С., които са разгледани и преценени към в решението на ВАС от дата 30.09.2025г., не са настъпили съществени изменения в ситуацията в С. както към датата на постановяване на оспореното по делото решение, така и към датата на приключване на устните състезания по делото – държавата С. не в ситуация на въоръжен конфликт. Данните от справка за С. – и към 30.01.2026г., потвърждават изводите в оспореното решение - действително съществува тенденция за стабилизиране, значителен брой

завръщания на сирийски гражданин, ситуацията в обл. Д. не може да се определи като безогледно насилие, не се установява влошаване на обстановката до степен, че да попадне в критериите, определени с решението по дело С-465/2007г. на Съда на ЕС. Правилен е изводът, че не съществува нито висока степен на насилие, нито индивидуална опасност за оспорващия.

Данни за нови факти и обстоятелства по разпоредбата на директивата не се установяват и пред съда. От приетата като доказателство по делото актуална на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ – МС е видно, че в страната на произход на жалбоподателя се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност както в цялата страна. Не се установява влошаване на обстановката, което да обоснове различна правна оценка спрямо вече направената в предходното производство. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемачи общности. Що се касае од област Д. , тя се контролира от временното правителство Създадени са общи служби за сигурност, които установяват контрол върху Д., в тази райони новата администрация успешно възстановява доверието и поддържа общественя ред, допринася за сигурност, мотивирало до един милион разселени сирийци да се завърнат по домовете си. Според оценки на международни организации, по отношение на безопасността и сигурността, условията в Д. са определени като предимно благоприятни, Д. остава най-стабилният район в С..с като цяло сигурна среда, намалявали арестите на контролно-пропускателните пунктове и забележим спад с инцидентите със сигурността, силите за сигурност имали добро присъствие. В провинция Д. живеят и значителен брой вътрешно разселени лица, както и завърнали се от чужбина. Налага се извода, че в страната на произход на жалбоподателя, С., не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

От данните по преписката категорично не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последствия на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

Повторно излагане на вече разгледани твърдения или позоваване на обща информация за страната на произход, която не променя съществено индивидуалната оценка, не обуславя допустимост на ново производство. При тези данни правилно е прието, че молбата не съдържа нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или за държавата му на произход С., отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно издадено, не се установяват основания за незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Д. А., с ЛНЧ[ЕИК], [дата на раждане] в С., гражданин на С., срещу Решение № 195Х/05.12.2025г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което не е допусната последваща молба от 24.11.2025г. до производство по предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

Съдия: